

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

Titulus XXX. De eo, qui furtivè Ordinem suscepit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

periores nondum suscepto inferiore, ut si quis Presbyteratum suscepisset ante Diaconatum, Subdiaconatum ante quatuor Minores, & probabilius etiam in ordine ad pœnas, si quis quatuor Minores necdum susceptâ prius Primâ Tonfurâ, ut cum Sperelli *decis.* 114. d. n. 17. docet P. Wiestner, Reiffensuel, & alii, allegantes declarationem Cardd. cum Gallemart ad Trid. s. 23. c. 14. de Ref. n. 4. idque in meis principiis, qui Primam Tonfuram inter Ordines propriè dictos refero, non videtur habere difficultatem; quam eandem sententiam à Jure definitam esse putat Sperelli, l. cit. n. 19.

2 Dico, Quamvis Ordo per saltum collatus valeat, ut perspicuum fit ex c. un. h. t. Clericus tamen, per saltum promotus, suspensus est ipso facto ab exercitio Ordinis sic suscepti, ita ut nec in suscepto ministrare, nec prætermisum Ordinem, nec alios nondum susceptos, recipere possit absque dispensatione. Sumitur ex can. un. d. 52. c. un. cit. Trid. lo. cit. Suar. Gonzal. &c. Dispensare tamen Episcopo concessum est, per c. un. & Trid. cit. licet scilicet per saltum promotus quis fuisset, Trid. d. 1. Excipe, nisi per saltum promotus ministrasset vel in Ordine per saltum suscepto, vel in prætermisso; tunc enim talis, utpote ministrans in Censura, vel in Ordine, quem non habet, esset irregularis: irregularitas autem ab Episcopo dispensabilis non est, nisi occulta sit, Trid. s. 24. c. 6. de Ref.

TITULUS XXX.

De eo, qui furtivè Ordinem suscipit.

SUMMARIUM.

1. Ordo furtivè susceptus valet, & quando id fiat.
2. Pœna Ordinem furtivè suscipientis.
3. Quis cum illo dispenser.

1 Sciendum, furtivè Ordinem suscipere nihil aliud esse, quàm si quis clam, sine consensu aut licentia Episcopi, aut sine prævio examine suscipit, Ordinandorum numero se immiscens: vel qui eodem die sine debita licentia aut dispensatione duos Ordines Sacros, aut Subdiaconatum cum Minoribus recipit, nisi id permittat consuetudo. Ordo sic susceptus valet, nisi Ordinans positivè & seriò nolit ordinare accedentes dolosè. Si Ordinans protestetur publicè, se furtivè accedentes nolle ordinare, & nesciatur, utrùm præcisè voluerit abstergere taliter se immiscentes & declarare suam displicentiam, vel an seriò illis non conferre Ordines, dubium est, an Ordo valeat. Rectè tamen speculativè loquendo præsumitur illud prius, quòd nempe habuerit intentionem generalem & absolutam ordinandi omnes, quibus materiam Ordinationis sub debita forma tradiderit; quia intentio aliquos excludens est contra Ritus & praxim Ecclesiæ, graviusque infert incommoda. Præcise tamen viderentur tales sub conditione

reordinandi; quia in praxi tutiora sequi debemus, ubi agitur de valore Sacramenti.

Dico. Pœna furtivè suscipientis Ordinem non est irregularitas, 2. sed suspensio ab exercitio Ordinis furtivè suscepti, consequenter, cum omnis Censura impediatur susceptionem Ordinem, etiam ab ascensu ad superiorem Ordinem. Pars prior constat inde, quia in nullo Jure statuitur irregularitas; nimirum, nisi quis furtivè ordinatus ministraret in Ordine furtivè suscepto, antequam à Censura fuisset absolutus. Posterior ex can. fm. l. 24. c. 1. 2. & 3. b. t. Si tamen Episcopus sub excommunicatione prius prohibeat, ne quis ad Ordines furtivè se ingerat, furtivè accedens suspenditur ab executione omnium Ordinum, quos jam suscepit, hoc ipso quòd sit excommunicatus, consequenter nullum exercere potest absque irregularitate: per susceptionem furtivam autem necesse videtur fieri irregularis; quia in Jure non clarè exprimitur, Navar. Suar. de Censur. d. 31. s. 1. Dices cum P. Reiffensuel & aliis; in c. 1. cit. habetur, quòd ita ordinatus furtivè nequeat absque dispensatione ad altiores Ordines promoveri, quòd est præcipuus effectus irregularitatis teste Covarruvia. 14. non tantum irregularitatis effectus est, sed etiam Suspensionis, & omnis Censuræ, ad superiorem Ordinem non posse ascendere.

Quæres, quis dispensare possit cum eo, qui furtivè suscepit Ordinem? 14. cum distinctione: si specialis prohibitio Episcopi sub excommunicatione non præcessit, Episcopus, licet delictum sit notorium, vel Superior Regularis, cujus Religionem ingreditur suspensus ob ordinem furtivè susceptum, c. 1. & 2. b. t. Si vero prohibitio talis præcessit, solus Papa; nisi delinquens ingrediatur Religionem, & ibi aliquamdiu laudabiliter vivat; tunc enim permittitur dispensare Episcopo, imò probabiliter etiam Prelato Regulari, Text. & DD. in c. 1. cit. & seqq. Sicut eidem Episcopo permittitur dispensatio, si delictum sit occultum, Trid. s. 24. c. 6. de Ref.

TITULUS XXXI.

De Excessibus Prælatorum, & Subditorum.

SUMMARIUM.

1. Horum delicta in Jure vocantur Excessus.
2. Quando Episcopi excedant contra subditos.
3. Quando Episcopis inferiores Prælati.
4. Quando subditi contra Prælatos.
5. Monialium clausura, ne illi egrediantur.
6. Et ne alii ingrediantur in earum Monasteria.
7. An eodem modo prohiberetur sit famulus ingredi Monasteria virorum.

Sciendum, post delicta personis Ecclesiasticis omnibus communia hoc loco registrari & taxari quædam Prælati erga subditos, & his erga Prælatos propria, non quidem omnia, uti Rubrica generaliter sonat, sed quædam in specie eò quòd alia in aliis Titulis reprehendantur.